

Si Daniel at ang Mahiwagang Panaginip

(Daniel 2)

Noong matagal na panahon, may isang lalaki na nanggangalang Daniel. Siya ay nanirahan sa isang magandang lungsod na tinatawag na Jerusalem. Ngunit isang araw, dumating si haring Nebuchadnezzar kasama ang kanyang hukbo mula sa lupain ng Babylon at dinala si Daniel at ang ilan sa kanyang mga kaibigan sa kanilang bayan at nanatili sa kanyang palasyo. Sa kaniyang pananatili doon, binigyan ng Diyos si Daniel ng karunungan at kakayahang matuto.

Natutunan niya ang maraming uri ng mga bagay na isinulat at pinag-aralan ng mga tao. Binigyan din ng Diyos si Daniel ng kakayahan na makaunawa ng lahat ng uri ng mga pangitain at panaginip.

Isang gabi, nagkaroon si Haring Nebuchadnezzar ng isang kakaiba at nakakatakot na panaginip. Labis siyang nabahala at hindi siya makatulog.

Tinawag ng hari ang lahat ng kanyang mga matatalinong tagapayo, salamangkero, at astrologo, at sinabi sa kanila na siya ay nanaginip at nais niyang bigyan nila ito ng kahulugan. Hiniling ng mga matatalinong tagapayo na sabihin sa kanila ng hari ang panaginip upang maipaliwanag nila ito. Ngunit sinabi ng hari, "Kung tunay kayong matalino, sabihin ninyo sa akin ang aking panaginip at kung ano ang kahulugan nito. Kung hindi ninyo magagawa, kayo'y paparusahan!"

Natakot ang mga matatalinong tagapayo dahil alam nilang hindi nila masabi ang panaginip ng hari. Sinabi nila na walang sinuman ang makakagawa ng kanyang kahilingan at tanging ang mga diyos lamang ang makapagpapahayag ng ganitong lihim.

Nagalit si Haring Nebuchadnezzar at iniutos na patayin ang lahat ng matatalinong tagapayo sa Babylon. Kabilang dito si Daniel at ang kanyang mga kaibigan, kahit na wala sila doon nang ibigay ng hari ang utos.

Nang marinig ni Daniel ang tungkol sa utos ng hari, lumapit siya sa hari at humiling ng kaunting panahon upang makapagdasal siya sa Diyos at humingi ng tulong upang maipaliwanag

ang kaniyang panaginip. Pumayag ang hari, at bumalik si Daniel sa kanyang mga kaibigang sina Hananiah, Mishael, at Azariah. Nagdasal silang lahat sa Diyos, humihiling na ipahayag sa kanila ang panaginip ng hari at ang kahulugan nito.

Kinagabihan, ipinakita ng Diyos kay Daniel ang panaginip ng hari at ang kahulugan nito sa isang pangitain. Lubos na nagpasalamat si Daniel sa Diyos sa pagsagot sa kanilang mga dasal. Kinabukasan, lumapit si Daniel sa hari at sinabi, "Walang matalinong tao, salamangkero, o bituin ang makapaghahayag ng lihim ng iyong panaginip. Ngunit may isang Diyos sa langit na nagpapahayag ng mga misteryo. Ipinakita niya sa akin ang iyong panaginip at ang kahulugan nito."

Sinabi ni Daniel sa hari ang laman ng kanyang panaginip at matapos ay ipinahayag din niya ang kahulugan nito.

Namangha si Haring Nebuchadnezzar sa paliwanag ni Daniel. Pagkatapos ay pinuri niya ang Diyos ni Daniel. Sinabi niya, "Tunay na ang iyong Diyos ang Diyos ng mga diyos at ang Panginoon ng mga hari at ang nagpapahayag ng mga misteryo, sapagkat naipahayag mo ang lihim na ito." Ginawa ng hari si Daniel na isang dakilang pinuno sa Babylon at inilagay siya sa pamamahala ng lahat ng matatalinong tao. Ang mga kaibigan ni Daniel na sina Hananiah, Mishael, at Azariah ay binigyan din ng mahahalagang trabaho sa kaharian.

At kaya, si Daniel at ang kanyang mga kaibigan ay patuloy na naglingkod sa Diyos nang matapat sa isang dayuhang lupain, at pinagpala sila ng Diyos ng karunungan at proteksyon.

Dininig ng Diyos ang mga Panalangin ni Daniel at ng kanyang mga kaibigan. Nang manalangin si Daniel at ang kanyang mga kaibigan para sa tulong ng Diyos, dininig sila ng Diyos at sinagot ang kanilang mga panalangin. Inihayag ng Diyos ang panaginip ng hari at ang kahulugan nito kay Daniel, na nagpapakita na alam ng Diyos ang lahat ng bagay at Siya ay may dakilang karunungan at kapangyarihan.

